

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktoři: Brig. generál Jiří Birula a podplukovník gšt. František Pobunek.

Major gšt. Alois Fišera:

Útok pluku.

(Mapy: 1:75.000 Vlašim, Pelhřimov, 1:25.000 4254/1 a 2.)

(Pokračování.)

III. Úmysl. Chci prorazit mezi vsí Zlatenkou a Moravčí a zmocnit se výšiny 640 a hřbítku na jihovýchod odtud (1. cíl).

Pak vést hlavní úsilí ve směru kupa 640 — trig. 644 Zlatenka — Leskovice a současně pronikat jižně od lesů do prostoru Na vrších — N. Cerekev. Po dobytí prostoru 644 — Leskovice rozšířit úspěch do prostoru Na vrších — N. Cerekev (2. cíl).

IV. Provedení. 1. Sestava: 3 prapory a rota tanků v 1. sledu; od západu k východu II., I. a III./7. prapor, v 2. sledu I./8. prapor.

Hranice mezi I./7. a III./7. praporem — zakresleny.¹⁾

Posilové prostředky: pro II./7. — 2 čtyři minomety;
pro I./7. — 1 četa minometů — vše ihned v Dobré Vodě k dispozici.²⁾

Dělostřelectvo přímé podpory: pro II./7. — III./3. oddíl,
pro I./7. — I./52. oddíl. Děl. oddíl II./3. k dispozici veliteli pluku.

2. Východiště útoku: pro II./7. — Peklůvko (severně od lesa 640) — severní špička lesa 640; pro I./7. — východní okraje lesa 640; pro III./7. — prostor 624; pro rotu tanků — lesní cesta v lese 640 (východnější). Východiště musí být zaujato do 6 hodin.

3. Úkoly jednotek: II./7. a I./7. prapor vyrazí za tanky přes čelní sled jezdecka a zmocní se: II./7. — kupy 640, I./7. — hřbetu na jihovýchod odtud (1. cíl).

II./7. pokračuje v útoku za podpory tanků ve směru 640 — 644 Zlatenka a pronikne na Leskovice (2. cíl).

I./7. proniká po svazích severně od silnice Moravč — N. Cerekev do prostoru Na vrších. Zajišťuje se proti lesům severně od Moravče.

III./7. útokem ve směru 624 — 604 — žel. st. N. Cerekev podporuje a zajišťuje útok I./7. praporu proti jihu.

I./8. postupuje všeobecně za jižním křídlem. První místo určení — prostor mysl. Lhotka — les západně od Tvrziny.

Rota tanků:

1) vyrazí dvěma četami tak, aby v 6.28 hod. překročila čelní sled jezdecka a útočí na kupu 640. Pak provází útok II./7. praporu po hřbetě

¹⁾ V písemném rozkaze: Hranice mezi I./7. a III./7. praporem: pro I./7. prapor jižní okraj lesa 640 — silnice z Moravče do N. Cerekev po ohyb jižně 612 Na vrších — pro III./7. prapor žel. st. N. Cerekev.

²⁾ V písemném rozkaze dodatek: Po dobytí divisiho cíle (Leskovice) dá II./7. v prostoru jižně od 644 Zlatenka 1 četě minometů veliteli pluku.

640 — 644 Zlatenka na 2. cíl. Po dosažení 2. cíle shromáždí se v údolí mezi lesy jižně od Leskovic.

2) jedna četa zůstává ve východišti roty pro event. úkoly:

- a) podpora útoku I./7. praporu do prostoru Na vrších po skončení úkolu ad 1); podle okolností sama využít úspěchu v témž směru.
- b) zesílení jednotek při plnění úkolu ad 1).

Při nepřátelském ústupu pronásledují prapory ve směrech:

II./7. — Leskovice — Čížkov,

I./7. — Moraveč — N. Cerekev — Stanovice,

III./7. — zůstává k dispozici za I./7. praporem.

4. Podpora útoku.

Dělostřelectvo přímé podpory podle čl. IV. — 1. Děl. oddíl I./52. je s to působit i v prospěch III./7. praporu.

Úkoly II./3. oddílu podle naléhavosti:

1. zesílení podpory II./7. praporu a ochrana tanků,
2. umlčení hřebítku severně od vsi Zlatenky,
3. zesílení přímé podpory I. a III./7. praporu po hřbet jižně od Moravče.

Dělostřelectvo všeobecné činnosti působí především v prospěch pěšího pluku 7. Připraví ochranné palby do prostoru trig. 644 Zlatenka a 631 (severně od Zlatenky vesnice). V prospěch II./7. praporu je s to dát ochranné palby na okraje lesů východně a západně od 644 Zlatenka a na Leskovice, v prospěch I./7. praporu na „Na vrších“ a na okraje lesů západně od Na vrších.

4./8. rota z prostoru kupy jihojihovýchodně od Vys. Lhoty a ze severního a severovýchodního cípu lesa 640 podporuje útok umlčováním kupy 640 dvěma četami a hřbetu jihovýchodně odtud jednou četou. Po dosažení 1. cíle se přesune podle mého rozkazu na 1. cíl, aby zajistila udržení 1. cíle a styk palbou mezi II./7. a I./7. praporem během postupu na 2. cíl.

V. Zprávy, které žádám:

- a) Jsou zasazeny před plukem nové jednotky kromě už zjištěných?
- b) Kým jsou obsazeny odpory na čáře 644 Zlatenka — Na vrších?
- c) Jsou připraveny odpory východně od 2. cíle (Leskovice—Na vrších)?

VI. Styk a spojení.

SV. pluku — Dobrá Voda, osa přemístění: Zlatenka — Leskovice — Čížkov.

SV. II./7. mysl. 1 km jižně od V. Lhoty, osa Peklůvko — 640 — 644 — Leskovice.

SV. I./7. Peklůvko 1200 m východně od Dobré Vody, osa Moraveč — N. Cerekev.

SV. III./7. praporu vidlice lesních cest 300 m severovýchodně od 665 (východně od Lidmaně), osa 655 — 624 — 604 — polní cesta na N. Cerekev.

SV. I./8. — Tvrziny, osa — Žlíbek — Moraveč — Cerekev.

VII. 1. a) Muniční trény praporů pěšího pluku 7 podle rozkazů velitelů praporů. III./7. ponechá 7 vozů se střelivem k dispozici veliteli pluku.

b) Pro minometry bude zřízena po dosažení 1. cíle výdejna v úzlabině jihozápadně od kupy 640 (polní cesta).

c) Trény I./8. praporu s praporem.

2. Plukovní obvaziště od 8/11 5 hod. Dobrá Voda.

3. Odsun nemocných koní ke kuchyňským trénům.

4. Kuchyňské trény zůstávají na místě.

5. Odsun zajatců přes SV. pluku.³⁾

*

Tento ústní rozkaz by byl potvrzen později písemným rozkazem.

Proberme si nyní důvody rozhodnutí:

Budeme postupovat asi takovým způsobem, jakým postupoval ve skutečnosti velitel pluku. Když velitel pluku uvažoval o jednotlivých případech, hledal v nich vždy odpověď na určitou konkrétní otázku.

Otázky, na které chce mít velitel pluku po studiu prvků odpověď, by mohly být zhruba tyto: směr hlavního úsilí, útočné směry — potřeba jednotek, postupné cíle, útočná pásma, východiště útoku, použití prostředků a podpora útoku, zajištění útoku, zprávy, vedení jednotek, opatření materiální.

A) Směr hlavního úsilí:

V našem případě volil velitel pluku směr hlavního úsilí přes 640 na trig. 644. Proč?

Úkol. Všeobecný směr útoku je 640—630. Posuzuje-li svůj úkol v rámci operace divise, t. j. podle úmyslu velitele divise, vidí, že pluk je nasazen ve směru hlavního úsilí divise. Velitel divise má zájem na směru Jalový vrch trig. 665 — Zlatenka trig. 644 a na dobytí trig. 644 Zlatenka. Už z toho důvodu nemůže hledat směr hlavního úsilí jinde než v severní části.

Terén. (Zhruba byl popsán již v I. části.) Ať chce velitel pluku útočit v prostoru mezi vesnicí Zlatenkou a Moravčí v kterémkoli směru, musí do pásma útoku zahrnout kupu 640. Kupa 640 by musila být zahrnuta do útoku, který by šel z prostoru Vys. Lhota — nekotovaná kupa jihovýchodně Vys. Lhoty, zrovna tak jako do útoku, který by vycházel z východních, resp. severovýchodních okrajů lesa 640.

Po dobytí prostoru kupy 640 jsou v severní části dva další možné směry:

1. po hřebetě od 640 na 644 Zlatenka a dále na Leskovice,

2. směr po svazích severně od silnice Moravč — N. Cerekev, zhruba Peklůvko (jižní) — 612 Na vrších.

Směr 640 — 630, jak byl dán pluku jako všeobecný směr útoku, t. j. mezi směry 1. a 2., nepřichází v úvahu. Je ovládán úplně se hřbetu 640 — trig. 644, ústí do lesa na jihovýchodním svahu trig. 644 Zlatenka, kterýžto les je ovládán ze Zlatenky trig. 644 — Leskovic — a hřbetu jihovýchodně od Leskovic.

³⁾ V písemném rozkaze by byl ještě rozdělovník.

Směr 1. (po hřbetě 640 — 644 Zlatenka) jde po hranicích terénního celku, má výhodu, že převyšuje okolí, takže není ovládán z boků; jen rozšíření tohoto hřbetu severně od vesnice Zlatenky je pro postupujícího nepříjemné. Jinak jej nepřítel může bránit téměř v celé hloubce jen palbami dělostřelectva a čelními palbami kulometů, t. j. obrana méně účinná.

Ovládne-li útočník tento hřbet celý, t. j. až po křižovatku silnic západně od Leskovic, prorazil jedno obranné postavení nepřítel v celé hloubce. Odpory, které mohou být u Leskovic, jsou proti západu slabé, protože západní okraj vesnice je převyšován okolním terénem o více než 20 m. Odpory na jihozápadním okraji vesnice bude možno ovládat od západu z prostoru křižovatky západně od Leskovic. Jejich výstřel je omezen vlnkou jižně od vesnice a až na okraj lesa je jen asi na 300 m. Nelze tedy ani u Leskovic očekávat vážnější obranu; nové vážnější odpory mohou být až na okrajích lesů východně od Leskovic. Ale i zde jejich hodnota bude poměrně slabá, mají špatné podmínky výstřelu.

Výhoda tohoto směru je, že jde zhruba ve směru nejmenší hloubky nepřátelské možné obrany.

Nevýhodou je, že je to poměrně úzký hřbet, asi 300—400 m, takže se na něm může uplatnit poměrně málo jednotek.

Směr 2. — Peklůvko — Na vrších jde uvnitř terénního celku (viz I. část), takže je ovládán s obou stran; od hřbetu 640—644 je ovládán s počátku asi ze vzdálenosti 1000 m, později asi 1500 m; později je ovládán z okrajů lesů jižně Leskovic — hlavně při přecházení údolí severně od ml. Primas. Po dosažení prostoru koty 612 Na vrších jsme sice získali výhodné východiště dalšího útoku zhruba ve směru N. Cerekev—Čížkov, ale úspěch zde není zabezpečen, pokud není rozšířen na Leskovice. Zalesněný prostor na západ od Na vrších skrývá v sobě vždy značnou nejistotu a nebezpečí.

Tento směr je zřejmě podřízen směru 1.

Jak již bylo řečeno v I. části při rozboru terénu, musil by tento směr být doprovázen postupem po výšinách jižně od Moravce a Cerekevského potoka, od nichž není vzdálen více než 1000 m, takže by odtud mohl být také ohrožován.

Další výhoda směru 1. proti směru 2. vynikne, srovnáme-li oba směry do hloubky. Mezitím co při směru 1. jsme dosáhli rozhodného úspěchu při proniknutí do hloubky asi 1600 m od předního okraje nepřátelského postavení, při směru 2. lze mluvit o úspěchu teprve v hloubce asi 2200 m.

Naopak zase směr 2. má výhodu, že má výběh i v útoku na 2. cíl, kdežto ve směru 1. pokračovat v úsilí na 2. divisní cíl nelze pro silně zalesněný prostor.

3. Třetí směr, o který by mohlo jít podle terénu (nedovoluje jej úkol), je jižně silnice od 624 přes mlýn Primas na kupu 612 Na vrších. Tento směr se oddaluje od hřbetu 640 — 644 a částečně i od okrajů lesů východně, ale je s hlediska celkové situace poněkud exponován — je na křídle. Konečný efekt tohoto směru je týž jako směru 2.

Měl by význam tenkrát, kdyby velit divise chtěl vymanévrovat prostor 644 Zlatenka od jihu. Pak by tímto směrem získal dříve podmínky pro proniknutí do hloubky (východiště na 2. cíl).

Podle terénu a úkolu je tedy nejvýhodnější směr pro hlavní úsilí směr 1., t. j. směr 640—644 Zlatenka — Leskovice.

Vlastní situace pluku i jezdeckých jednotek v dotyku nemá valného vlivu na volbu hlavního úsilí. Máme možnost dostat se s vlastními jednotkami do kteréhokoli směru — celkem za stejných podmínek. Rovněž východiště útoku a palebná základna je pro všechny tři směry stejné hodnoty, všude je dosti převýšená a všude je zčásti kryta lesem. Uplatnění zbraní (kulometů, minometů, děl) zhruba je všude dobré, vyjma prostor, který jsme vůbec vyloučili, to jsou lesíky jižně od Leskovic.

Při uplatnění tanků musíme považovat za překážky lesy a Cerekvický potok.

Můžeme bezpečně říci, že nebude přírodních překážek pro tanky při použití na hřebetě 640 — 644.

Prostor, z kterého mohou být tanky na jednotlivých směrech při postupu postřelovány, je stejný, jak byl posuzován při hodnocení jednotlivých směrů. Při směru 1. je to tedy prostor nejužší a ochrana tanků dělovou palbou bude v tomto případě nejsnazší.

Nevýhoda je, že tento prostor je poměrně úzký, takže dovoluje uplatnit se jen omezenému počtu prostředků i co se týče tanků.

S hlediska situace nepřátelské mluví pro směr hlavního úsilí 1. už ono omezení hloubky nepřátelské obrany terénem a omezený účinek obranných paleb na hřebetě samém. Zmocníme-li se tohoto hřebetě, zbavíme nepřítele také téměř všech palebných základen pro event. protiútoky.

B. Útočné směry, potřeba jednotek.

Směr 1. si nutně vyžádá celého praporu. Na hřebetě samém není sice více prostoru než asi pro jednu rotu (300—400 m), ale hlavní úsilí, které je od ostatních našich směrů dosti izolováno a které bude moci být doprovázeno jen jednotkami p. pl. 8 na severozápadě, potřebuje, aby bylo doprovázeno také po východních svazích hřebetě 640-644 a zajišťováno proti možným protiútokům z lesů východně. Postup sám potřebuje přímou podporu po hřebenu — stačí oddíl — ochranné palby proti zbraním na hřebetě severně od vesnice Zlatenky, proti event. protiútokům ze západních a severozápadních okrajů lesa východně od trig. 644.

Přímou podporu mohou nahradit velmi dobře tanky. Ty ovšem potřebují pro sebe palby ochranné jako pěchota, a tedy potřeba dělostřelectva zůstává stejná.

Bude tam třeba v celku jednoho praporu, 1 oddíl přímé podpory, pak ochranných paleb, jak jsou výše vypočteny. Ty může dát dělostřelectvo, podle okolností i minomety. Bude tam s výhodou upotřebeno roty tanků. Potřeba ostatních prostředků dělostřelectva se tím nezmění.

Do směru 2. je třeba zahrnout prostor zhruba široký 600 m.

Severními hranicemi minimálního zájmu jednotky zde postupující je vlna, která se táhne od hřebetě severně od Moravce na východ a okraje lesů západně Na vrších; jižními hranicemi by byl hřbet jižně od silnice. Poněvadž je tento hřbet zvláštní směr, bude zde hranicemi zhruba údolí

(silnice). Na šířku 600 m ve svazu by byl prapor skoro mnoho. Prapor může dostat průměrně pásmo 750 m široké. Ale opět okolnost, že prapor není vlastně na severu v těsném svazu a že se proto musí chránit event. proti severu a pak že jde o útok do hloubky víc než 2 km, vede velitele pluku k tomu, aby i zde dal prapor celý. Prapor vzhledem k úkolu potřebuje opět přímou podporu, potřeboval by i event. dělovou ochranu a palbu na okraje lesů západně od Na vrších. Ale můžeme mu ji dát, jen nebude-li ji potřebovat prapor severní, který má absolutní přednost.

Vzhledem k tomu a poněvadž útok tohoto praporu bude částečně ovládnán nepřítelem, který by byl na hřebtu 640—644 (proti severnímu praporu), je velitel pluku nucen útok tohoto praporu učinit závislým na útoku severního praporu a podle toho formulovat úkol. Dá-li velitel pluku dělostřelecký oddíl přímé podpory a část minometů, jsou jeho možnosti pro počátek vyčerpány. Do jaké míry by mohl později pomoci tomuto praporu dalšími prostředky (dělostřelectvo, tanky), uvidíme později.

Útok ve směru 3. má účel zajistit útok ve směru 2. Zajistí jej tak, že odstraní všechny odpory, které by mohly s boku ohrožovat útok ve směru 2., a zamezí, aby ho nepřítel nemohl rušit nějakou odvetnou akcí z lesů jižně od potoka. Aktivní prostor ani zde není širší než 600 m. Přesto i zde nasazuje velitel pluku celý prapor. Jednak je to křídlo pluku — křídlo, před nímž stupnovitě dopředu sice bylo včera večer už předsumato jezdeckto, ale kde přece zásah nepřítele nelze vyloučit — je tedy třeba mít v hloubce jednotky, které by zajistily bezpečnost boků.

Mimo to zasazení celých praporů — třeba snad bez okamžité naléhavé potřeby — ve směrech 2. a 3. má svůj význam pro pozdější akci pluku. Velitel pluku ví, že útok z 1. divisního cíle chce vést velitel divise jižně lesů. Má tedy velitel pluku zde snad nad potřebu nasazené jednotky vydány ve směru svého budoucího úkolu. I když jich tam není snad právě plně třeba, má to určitou výhodu dát je tam ihned, může to přispět k zkrácení zastávky na 1. cíli, urychlit vyražení z 1. cíle.

Jakými prostředky může být tento prapor vybaven? Dělostřelectvem jen po splnění všech potřeb praporů severních. Jiných volných prostředků není.

Ponevadž prapor zde zasazený je určen také k zajištění a podpoře útoku praporu středního, je zájem středního praporu, aby jižní prapor postupoval. Je tedy možno žádat, aby mu také poskytl dělostřeleckou podporu svým oddílem, nezbude-li proň zvláštní přímá podpora.

C) Postupné cíle.

Volbou hlavního úsilí je rozčleněn útok jednotky do šířky. Do hloubky bude členěn útok pluku postupnými cíli. Velitel pluku bude určovat postupné cíle s hlediska:

- a) možnosti podpory palbou,
- b) změny manévru (směr, sestava),
- c) potřeby koordinace jednotek.

K a) Velitel pluku nemá zvláštních palebných prostředků. Podle možnosti dělostřelectva stanoví postupné cíle velitel divise. Minometné čtyři velitel pluku přidělil. Zůstala mu jen kulometná rota I./8. praporu. Podle ní řídit postupné cíle nebude. Používá ji jen k podpoře praporů 1. sledu při vyražení a k zajištění celé své akce —

udržení východiště. Tím, že jí podporuje útok praporů 1. sledu, umožňuje jim nezasazovat své kulometné roty celé ve východišti, nýbrž mít část připravenou k zaujetí palebné základny ihned po dosažení nejbližšího cíle; nebo jim umožňuje aspoň zrušit dříve palebnou základnu ve východišti a přemístit své kulometry. Při nejmenším zbavuje velitele praporů povinnosti starat se o udržení východiště pro případ nezdaru a k tomuto účelu držet část kulometů dále vzadu.

K b) S hlediska velitele pluku mohli bychom vidět změnu manévru po dosažení kupy 640 a hřbetu od ní na jihovýchod. Tohoto prostoru se zmocní jednotky jedním spojeným úsilím. Odtud se útočné směry jednotek rozcházejí. Jeden směr je na trig. 644 Zlatenka — skoro na sever, druhý směr jde na kotu 612 Na vrších — skoro na východ. Akce obou jednotek se stávají na sobě nezávislé. Je to změna manévru, změna směrů, která nutí velitele pluku, aby tam nařídil postupný cíl. Jinak velitel pluku nevidí potřebu provést během postupu na 1. divisní cíl změnu v sestavě. Chce nasazenými třemi prapory dosáhnout až 1. divisního cíle. Tam je pro něho (nezmění-li se útok v pronásledování) stejně zastávka, diktovaná nutností přemístit dělostřelectvo.

K c) Potřeba zladit spolupráci jednotek splývá se změnou manévru (za b), je to po dobytí kupy 640 a hřbetu od ní na jihovýchod (severně od Moravče).

V dalším útoku se asi nevyskytne potřeba zvláštního zladění úsilí dvou jednotek před 1. divisním cílem. Mohla by nastat snad mezi prapory středním a jižním, jejichž směry se postupně sbíhají, ale soulad mezi těmito dvěma jednotkami je dán poměrem úkolů. Úkol jižního praporu je úkolu středního praporu podřízen.

D. Útočná pásma.

Každý směr musí dostat tak široké pásmo:

a) aby jednotky, které útočí v daném směru, měly prostorově možnost se rozvinout,

b) aby byly do něho zahrnuty prostory, z kterých může být útoku v daném směru účinně bráněno, které se směrem terénně souvisí.

Posuzujeme-li jednotlivé směry s těchto hledisk, vidíme:

Směr 1. má s počátku hřbet široký asi 400 m, kde se může uplatnit asi jedna pěší rota. To je do hloubky 1 km. V té době nemůže být útok s boků nijak ztěžován. Oba boky mohou být zajištěny palbami. Jistota a mohutnost útoku širšího prostoru si nevynucuje.

V hloubce asi 1 km se hřbet rozšiřuje na 500—600 m a zároveň mění směr proti severovýchodu. V dalším pokračování by mohl být útok, vedený jen po hřbetě, ohrožován protiútoky z lesů východně. Je třeba pojímat tyto okraje do pásma útoku. Na západě je třeba v zájmu jistoty a průraznosti útoku vzít mu starost o příčný hřbet severně od silnice Zlatenky a v dalším zahrnout do útoku i okraje lesíka západně od trig. 644. Rozšiřuje se zde pásmo útoku na 500—600 m.

Po vyražení z lesní soutěsky je třeba zahrnout do pásma útoku celé Leskovice. Pro bezpečné držení cíle bude dobře rozšířit útok až přes kupku 630 východně od Leskovic.

Celkem se pohybuje šířka útočného pásma mezi 400—600 m, jen na konečném cíli se rozšiřuje přes kupu 630 na 800 m.

Hřbet severně od vesnice Zlatenky, ačkoli má na útok vedený ve směru 1. vliv, ohrožuje jej s boku, zůstává mimo útočné pásmo — podle rozkazu velitele divise náleží větší částí p. pl. 8. Měl-li by být zahrnut celý do útoku, rozšířil by pásmo v celém průběhu asi o 600 m. Vliv tohoto hřbetu můžeme odstranit anebo zmenšit umlčováním dělovou palbou a zásahem tanků — to, pokud jde o vlastní prostředky — a pak rozptýlením pozornosti obránce současným útokem sousedních jednotek. Útok těchto sousedních jednotek (p. pl. 8) je ovšem závislý na postupu po hřbetě 640 — 644 (směr 1.) a bude jistě pomalejší než náš postup. Proto tam bude zásah našeho dělostřelectva a tanků možný bez ohrožení p. pl. 8. Přes to je třeba na tu možnost velitele p. pl. 8 upozornit a dohodnout se s ním; je to zásah do cizího pásma. Velitel divise podobný zásah předvídal, jak je vidět z vedlejšího úkolu, který dal dělostřelecké skupině přímé podpory našeho pluku.

Jaké hranice nařídíme praporu, který bude útočit ve směru 1? Severozápadní hranice jsou nařizeny velitelem divise. Jsou to hranice mezi p. pl. 8 a 7. Na jihovýchodě nenařídíme hranice žádné. Aby mohl postupovat v nařízeném směru, zahrne prapor sám do útoku ty prostory, které si bezpečnost útoku žádá. Abychom zamezili eventuální přílišné rozptýlení praporu v útočném pásmu, které — měřeno ve východišti od severozápadních hranic pásma až po kupu 640 v to — dosahuje 1000 m, stlačíme prapor ve východišti na úzkém prostoru (Peklůvko — les 640) asi na 600 m. Tím dosáhneme také toho, že prapor bude od počátku správně orientován na směr útoku, který se od všeobecného směru útoku pluku (640 — 630) odchyluje o více než 30°.

Určení severozápadních hranic pluku a zároveň severního praporu má smysl, protože se postup p. pl. 8 má a podle terénu musí přimknout k útoku pěšího pluku 7.

Určení hranic na jihovýchodě by mělo smysl jen při vyražení a v počátku útoku, dokud prapory útočí těsně vedle sebe, t. j. asi do hloubky 800 m. Později význam nemá, protože se směry obou praporů úplně rozcházejí a mezi nimi vznikne mezera až 1 km široká. Při vyražení je možno vyřešit rozhraničení jednoduše tím, že se stanoví praporům prostor ve východišti a část cíle, kterého mají dobýt. (Přistě dále.)

Opravy.

Ve Cvičebních Listech číslo 7—8 nutno opravit tyto chyby:

Str. 49., 9. řádek zdola čti místo „nepohodlný“ správně „nepochybný“.

Str. 60., řádek 12.—16. shora škrtnout.

Str. 60., v 21. řádku shora za text patří „1)“, a k tomu pod čarou tato poznámka:

1) V písemném rozkaze by tento odstavec zněl takto: Naše jezdecko během dne poněkud zatlačilo nepřítele k východu. K večeru se nepřítel drží asi na čáře vesnice Zlatenka — kupa 640 (jihovýchodně od Zlatenky) — Moravec — 604 — kříž jihovýchodně dv. Hanusko — 645 jižně od Myslova — Orlov. Dále na východ proniklo naše jezdecko až na Zelený vrch a Hůrku.